

Acta assemblea extraordinària

11 d'octubre de 2017

ORDRE DEL DIA

1. Revisió i, si s'escau, actualització dels acords de la darrera assemblea
2. Debat i posicionament respecte a la situació que es viu a Catalunya després de l'1 d'octubre
3. Precs i preguntes

Revisió i, si s'escau, actualització dels acords de la darrera assemblea

Es recorda que en l'assemblea del 10 de juny i posteriorment en consulta telemàtica a les persones adherides, el 88% dels adherits va validar el posicionament sobre el referèndum que s'havia anunciat per a l'1 d'octubre:

*"Mantenim que la ciutadania s'ha de poder expressar sobre aquesta qüestió, i donem suport a la celebració d'un referèndum entenent que aquest ha de ser **vinculant, efectiu i reconegut internacionalment**. Ens refermem en el nostre suport a un referèndum que permeti consultar el poble de Catalunya i demanem que els grups parlamentaris que n'impulsen la convocatòria apostin sense fissures per dotar-lo d'un caràcter vinculant, fer-lo efectiu i dotar de reconeixement internacional els resultats que se'n derivin.*

En la nostra aposta per la democràcia radicalment participativa, fem una crida a la participació en el referèndum de tot el poble de Catalunya, tant de la gent que defensa el sí com de la que es mostra partidària del no.

Posem com a premissa irrenunciable per a totes les parts un ferm compromís amb la no-violència".

A partir del posicionament el Comú ha anat fent comunicació promovent el vot (votar és un dret), es va participar en un acte al carrer amb Podem i CUP, es va participar activament el dia 1, es va condemnar el mateix dia la repressió i al darrer ple vam signar una moció conjunta reprovant l'alcalde i denunciant la repressió.

Feta la introducció, valorem el compliment del posicionament.

El dia 1 va ser heroic, dur, desprestigi del govern estatal,... però tota aquesta legitimitat s'ha de separar del que és "fer política". Amb pena, penso que els resultats no compleixen les condicions per aplicar-los. Ha faltat informació de resultats (quants van ser robats?) i altres coses que no permeten que s'apliquin aquests resultats.

Cal tenir en compte l'actitud repressiva de l'estat espanyol: no estem en una negociació entre normals, no és democràtic no respectar l'interlocutor, i aquest matís s'ha de tenir en compte.

Hi ha hagut 2 governs i 2 pobles, el català i l'espanyol, que han participat en aquest procés. El govern català ha enganyat perquè el referèndum no ha tingut totes les condicions que van dir que tindria: legal, vinculant, reconegut internacionalment. Algunes d'aquestes coses han estat impossibles per l'actitud del govern estatal, però altres ja les van plantejar enganyant. La crítica cap al govern estatal ha de ser més contundent perquè, a més, ha pegat a la gent. El poble de Catalunya ha tingut un comportament exemplar, i això té valor i carrega de legitimitat tot el que ha succeït. Malgrat els errors dels governants, un poble ha respost i no s'ha equivocat. Per tant, podem dir que el resultat ha estat vinculant, podem dir que no ha estat responsabilitat seua que el referèndum no compleixi els estàndards, però que van faltar a la veritat anunciant que seria reconegut internacionalment. El poble espanyol ha reaccionat solidàriament en un percentatge superior al que es podia preveure.

Creiem que cal valorar que hi havia deficiències pràctiques importants. I pel que fa a la participació, cal recordar la gent que no va participar. No podem oblidar-los-hi. Al Segrià, van participar un 44%. És cert que la participació és molt alta, però tampoc no considerem gaire legítim que hi hagi governs amb majoria absoluta amb participacions així. A Lleida ciutat, van votar 34.033 persones, va participar més gent que a les municipals. Dóna mandat clar d'anar cap a la independència, però dóna feblesa a prendre decisions unilaterals. Al referèndum del 2006 de l'Estatut, va participar un 49%. Quan no hi ha prou participació, cal ser crítics perquè és un símptoma que alguna cosa no funciona.

Cal posar èmfasi que l'únic que ha emprat la violència al referèndum ha estat l'estat espanyol.

És cert que ens hem demostrat poble, però ho hem fet perquè algú ho organitza. Anys enrere no hi havia gent jove amb ganes de tirar endavant. Ara són ells els qui mouen la gent. No ho podem oblidar.

El Referèndum va ser molt diferent de com estava previst que fos. L'ANC dijous a la tarda, donava directives en una reunió amb 200 persones per actuar en cas que vingués a prendre les urnes. Deien que no s'havia de fer resistència. D'acord amb la Generalitat. I l'estat havia previst un dispositiu en aquestes condicions de no resistència.

Estava previst que el referèndum fos un desastre. Però va ser un èxit per la reacció de la gent.

Es van trobar que entre dijous i dissabte, la gent es va organitzar i va desbordar el que la pròpia ANC i Òmnium havien previst. Ha donat legitimitat la gent que va anar a votar. Se'ls n'ha anat de les mans perquè va haver una resposta ciutadana de defensa de la democràcia. No sabem si es va anar retroalimentant, però no estava previst.

La Generalitat no tenia previst que el referèndum fos així, no havia previst un referèndum possible. Ens ha enganyat. Estava previst que a la meitat dels col·legis no es pogués votar. La legitimitat l'ha donat la gent. Això no vol dir que doni autoritat a declarar la independència unilateralment.

La Generalitat sabia que no seria vinculant ni efectiu. I, d'altra banda, la legitimitat l'ha donat la gent.

La lectura en positiu és que s'ha vist que la política importa a la gent quan t'afecta i quan et sents interpel·lat. D'altra banda, també que la ciutadania pot estar per sobre dels seus governants i té capacitat d'autoorganitzar-se.

Potser no té legitimitat com al referèndum que demanàvem però la gent ens hem guanyat que passi alguna cosa.

- Les condicions inicials del que havia plantejat la Generalitat no es van donar, però la col·laboració ciutadana li dóna legitimitat a l'hora de demanar que el resultat ha de portar a algun canvi.
- Hi ha hagut deficiències pràctiques
- Ha donat resultats positius pel que fa a l'organització de la gent

Debat i posicionament respecte a la situació que es viu a Catalunya després de l'1 d'octubre

Hi ha diferents vies de posicionament:

- respecte les mesures de repressió per part de l'estat
- respecte la via unilateral que planteja el govern català i la pausa
- propostes pròpies i què podem fer com a agrupació d'electors de Lleida

Acceptem els resultats democràtics i, per tant, ens agradi o no, hem d'acceptar el que decideixen els representants dels partits escollits democràticament.

El PNV ha dit avui al Congrés que per sobre de la llei estan les persones. Els catalans, amb la població que som, no podem mai assolir una majoria al Congrés per proposar legalment un referèndum pactat, per exemple. L'excusa de la llei no sempre val. A més, la mateixa Constitució diu que com a valor superior està la justícia. Els debats al voltant de la legalitat tenen menys sentit.

D'entrada, el Comú de Lleida vam decidir fa temps que davant d'un enfrontament de legalitats, reconeixem la legitimitat del Parlament de Catalunya dins del respecte als drets humans.

Si avui estem davant d'una possible mediació és perquè el govern va donar un seguit de passos per arribar fins aquí. Ha arribat un punt d'inflexió. Cal fer una crítica, però també reconeixement. Haver anat més enllà de "lo correcte" ens ha portat a fer un moviment. Preocupa com posicionar-nos en contra d'una estratègia perquè hi ha coses que potser no compartim però sabent que aquesta estratègia està ajudant a canviar coses. No podem perdre de vista que hi ha una pugna que requereix potser posar un peu fora de la llei.

Si no s'haguessin fet les coses així, potser tindríem una posició molt més sòlida i no hi hauria una frustració. Cal facilitar un relat a la gent que es pot sentir estafada. En general.

Hem d'intentar traure del vocabulari paraules com estafa, traïció, ...

Cal retirar les accions repressives i condemnar la violència.

Demanar el respecte per part de l'estat a les minories tal i com estableix el marc constitucional i donar sortida a la seva voluntat.

La "unilateralitat" ha d'anar en el sentit d'iniciar un procés constituent. Ens deixi o no ens deixi l'estat. Més enllà de declarar la independència. Encara no sabem quina Catalunya volem, primer hem de debatre abans de declarar la independència.

Ens hem de creure la nostra proposta de funcionament de recerca del consens. Les majories justetes no donen força. Hem de demanar un procés constituent que permeti anar passant del tot just 50% a un 70%. Caldrà ajuntar aquí independentistes i els que no ho són.

Continuar l'acció del Parlament i de mobilització en aquesta línia de trobar consensos. Ens hem de comprometre a treballar per això en els espais on participem: al carrer, a l'ajuntament, a la taula per la democràcia. Recerca de majories més àmplies. El Comú de Lleida és un bon espai per on començar perquè hi ha gent independentista i gent que no ho és.

Però, i la DUI, què? Hem de buscar l'acord central. Hi ha gent que pensa que la DUI és un camí i que cal emprendre'l. Però no creiem que hi hagi consens sobre això.

Davant l'oferta de diàleg, què és? Una negociació per a fer efectiva el procés d'independència o una negociació per fer un referèndum vinculant o una excusa per veure què passa? I quin és el camí que nosaltres voldríem emprendre. Cal separar el gra de la palla.

Un procés constituent significa moltes més coses que una DUI. I és contagiós.

Vam dir que donàvem suport a un referèndum vinculant, amb garanties. No va ser un referèndum com ha de ser. Caldria repetir-lo amb garanties.

Sap greu que la gent del NO no se senti representada pel Comú de Lleida. Estem a favor de consultar la població. El que cal donar suport és a les coses ben fetes. Per molta legitimitat que tingui, no el podem reconèixer.

A la pagesia hi ha hagut molts nervis. Hi havia un consens clar entre l'1 i el 3 d'octubre. Hi havia unitat per sortir al carrer. A partir del 3 ja no. La gent està decebuda, enrabiada i se sent maltractada. També hi ha una part que està esperançada. Puigdemont va donar calma a gent que estava molt nerviosa suspenent la declaració.

La Generalitat va deixar sola la gent el dia 1. I entre el dia 3 i el 10, ha generat molt nerviosisme.

Les decisions s'han de prendre amb calma. Cal explicar molt bé què és un procés constituent. Estem representant a molta gent que no vol la independència.

Hem de tenir posicionament davant l'aplicació del 155.

Ens estem deixant un criteri: la utilitat per aconseguir els objectius. Una DUI ara segurament és il·legal, però és legítima. Però potser no és útil. El procés constituent sí que ho és. Suposa rebaixar el debat a la sobirania on s'ha constatat que hi és: a la gent.

"Els governs feu el que vulgueu, el país el farem nosaltres". Això pot canalitzar a la gent que potser se sent abandonada. Els articles 155 i el 116 no seran útils tampoc.

Ara tothom sap que hi ha un problema. Cal buscar una solució al conflicte entre Catalunya i Espanya.

La llei de transitorietat reconeix que cal fer una assemblea constituent que s'ha de refrendar amb unes eleccions.

Suposem que Puigdemont convoca unes eleccions al Parlament i hi ha una combinació de partits que ha apostat per un procés constituent i que un cop al govern, fa aquest procés a través de la seva majoria al parlament.

La setmana que ve ens podem trobar amb què s'apliqui un article 155 o el 116 amb un estat d'excepció i detencions. Ens hauríem de situar en possibles escenaris i valorar-los.

L'oferta de diàleg de Puigdemont és confusa.

Cal afegir un procés participatiu. Si hi ha eleccions per fer un procés constituent

Una DUI és arriscat. L'estat no tindrà por en aplicar el que sigui. Cal apostar per un procés en què hi pugui participar tothom. I cal que hi participin, ha de ser obligat.

Cal denunciar el fet que hi ha partits com Ciutadans amb representants que estan legitimant aquesta sensació de por. Ho estem normalitzant i no és normal.

Una altra pota del procés constituent és que no cal marxar d'Espanya per ser sobirans.

Però si Espanya no es mou, no cal ser independentistes per anar tirant.

Alhora que hem defensat el referèndum ha despertat a la gent a Catalunya, també ha despertat el feixisme a l'estat. Hem despertat a la bèstia i potser contribueix a donar vots a l'anticatalanisme". La idea del PP, del PSOE i de Ciutadans pot ser aplicar el 155, il·legalitzar la CUP i ja rebenten la majoria a Catalunya.

També cal negar-se a acceptar la ocupació policial, els agents que han vingut i que no entenen la realitat.

Defensar idees des de la no violència. No es pot parlar de tot en democràcia?

Compte amb defensar el diàleg. Cal saber què vol dir diàleg. Ha de ser amb la condició que no hi hagi coaccions a la llibertat. La mediació pot ser una bona idea perquè permet buscar una sortida negociada en base al win-win, sense humiliar ni establir vencedors ni vençuts.

L'estat ha demostrat que és capaç de trencar caps. L'independentisme havia de demostrar que podia declarar la independència, sinó no hi havia possibilitat de negociació. Si es trenca l'independentisme, no hi haurà negociació. Si no hi ha bloc social al darrere. Per això, no està clar que s'hagi d'atacar "cebant-se" contra com s'han fet les coses des de la Generalitat, perquè és l'única arma que té el govern per negociar.

Sobre el procés constituent, el marc que dóna potència és el marc compartit del dret a decidir. Serà complicat traslladar aquest marc per no generar febleses, perquè hi ha gent que vol la DUI ja.

A l'ajuntament de Lleida, les majories impedeixen prendre decisions decents. Per exemple, no s'ha aconseguit ni tan sols que davant una escola continuï havent agents armats.

Sobre la mediació i el diàleg, el cap d'estat en aquest sentit ha fallat.

La conclusió és que és complicat tot plegat. La gent contrària a la independència perquè sí, ens vam veure implicats l'1 d'octubre. L'estratègia del Puigdemont és admirable, perquè ha fet bons càlculs.

Però encara hi ha molta gent que nega el que va passar el dia 1. L'oferta del PSOE ha defraudat, però benvinguda sigui la reforma de la constitució.

Òmnium i ANC han estat agents transversals en aquestes últimes setmanes, però cal veure què fan ara. És important mirar atentament si la mobilització continua sent transversal.

És important plantejar consensos que siguin útils. L'ideari col·lectiu està molt centrat en la independència. La generació d'il·lusió i esperança així és molt senzill de transmetre així. Cal fer-ho també en el procés constituent. La independència ja, també pot generar desencís. Cal ampliar el marc i aconseguir generar il·lusió al voltant d'aquest marc més ampli. I en aquest sentit, està bé pensar que el que nosaltres aportem sigui útil per buscar una solució al conflicte. No tenim la clau, però la nostra veu tindrà una força relativa. Hi ha gent que espera sentir que el que es va viure el dia 1 està bé. Cal recordar-ho. Per a que no es desanimi. Si ho vam fer un cop, ho podrem fer un altre. No van ser qüestions de polítics, mitjans de comunicació o intel·lectuals. Cal repetir-ho per a no desencisar-nos. La temptació de caure en discursos pessimistes i derrotistes és molt fàcil i ara estem caient un altre cop: sou tots iguals, ens heu enganyat, ens sentim estafats... Cal felicitar-nos pel poder que tenim com a ciutadania.

CONSENSOS:

1. **La repressió de l'estat ha impedit la celebració d'un referèndum amb normalitat i plenes garanties.** Les condicions inicials que havia plantejat la Generalitat no es van donar i això dificulta l'aplicació dels resultats en la forma

d'una declaració d'independència que sigui efectiva, útil i suficientment legitimada per la societat. No obstant, la mobilització ciutadana li dóna legitimitat a l'hora de demanar que el resultat tingui conseqüències. Considerem que el resultat del referèndum no es pot quedar en no res. Un primer efecte positiu del referèndum és la presa de consciència de la ciutadania respecte la seva capacitat d'organització i acció política, que ha de tenir continuïtat.

2. **Entenem que tot el que ha passat al voltant del Referèndum de l'1 d'octubre constitueix un mandat clar de superar el marc constitucional i autonomista** que tenim actualment. Per aconseguir-ho, apostem per ampliar les majories socials tenint en compte no només l'independentisme sinó també altres opcions que apostin per superar el marc del 78.
3. **Tenint en compte el resultat del Referèndum i la necessitat d'ampliar majories socials, apostem per iniciar ja un procés constituent que doni continuïtat a l'empoderament ciutadà** i la il·lusió col·lectiva que hem viscut els darrers temps i que hem de contribuir a que sigui reconegut. No és el moment de fer una Declaració Unilateral d'Independència, però sí que tenim la independència de generar aquest procés constituent, sense subordinar-lo a una reforma constitucional a Espanya, que celebrariem que es pugui produir. Entenem que no cal marxar d'Espanya per ser sobirans. Però si Espanya no es mou, no cal ser independentista per anar tirant.
4. **La posada en marxa d'un procés constituent ha d'implicar una convocatòria electoral que no ha de ser en termes plebiscitaris sinó constituents** i en la qual, per tant, els partits hauran de presentar el model de país i de constitució que proposen i com el volen aplicar.
5. **Ens oposem contundentment a qualsevol via repressiva, de retallada de l'autogovern, de retallada de drets fonamentals i de l'ús de la violència.** I participarem i animarem a la participació activa de la ciutadania en qualsevol iniciativa, des de la no-violència, que s'oposi a aquest tipus de mesures. I també instem a la desobediència pacífica a qualsevol acció que vagi en la línia de retallada

de drets cívics. I denunciem els discursos de determinats partits polítics i mitjans de comunicació que abonen el discurs de la por i l'odi justificant les mesures que vulneren els drets fonamentals i que donen ales al creixement del feixisme.

6. **Entenem que la situació actual requereix diàleg i mediació sense condicionants ni coaccions.** En absència de violència, totes les idees i opcions s'han de poder tractar encara que vagin contra o més enllà de l'ordre constitucional. Considerem que aquest diàleg institucional ha d'anar acompanyat per un diàleg també des de baix, que impliqui la ciutadania, organitzacions socials i partits polítics. Tot plegat, creant espais transversals que convidin i interpel·lin les diferents visions de la societat.